

Lukács István

P. Mansvét OFM (1892–1958)

500. népmissziós alkalmának főpásztori, tartományfőnöki méltatása

Közli:

JONICA XÉNIA

Erdélyi Ferences Gyűjtőlevéltár, Kolozsvár (RO)
ofmarchiv@gmail.com

***Title:** Laudation of the Bishop and Provincial Superior on the Occasion of His 500th Mission*

***Abstract:** As a missionary of the people of Transylvania, Fr. Mansvét has made his mark not only in the history of the Order, but also in the history of the Transylvanian people's missions. The 500th missionary occasion was held in the diocese of Satu Mare, in the diocese of Nagyvárad in November 1947. In his bequest, besides a letter from the Bishop of Satu Mare, János Scheffler, he has a greeting(s) from Bishop Áron Márton and from the then Provincial Superior, Father Fortunát Boros OFM, on the occasion of the 500th mission. These letters are reproduced below.*

***Keywords:** P. Lukács Mansvét OFM; Scheffler János; P. Boros Fortunát OFM; laudation; Transylvania; mission.*

Bevezetés

P. Mansvét Erdély népmissziósaként vonult be nemcsak a Rendtartomány, hanem az erdélyi népmissziók történelmébe is. Az erdélyi plébániákon kívül közismert és közkedvelt missziós volt az egykori Jugoszláv Királyság magyarlakta településein, ugyanis a források szerint úgy Bácskában, mint Bánátban többször megfordult, különösen 1930 és 1935 között. A feljegyzések szerint csak fél tüdeje volt, azonban ez nem gátolta abban, hogy a népmissziózás – vagy ahogy ő nevezte, a lélekmentés – hivatásává váljon. Két évtizedes szolgálata alatt több mint 500 olyan népmissziós alkalomról van feljegyzésünk, melyet ő tartott. Az 500. alkalmat éppen a szatmári egyházmegye területén, a nagyváradyi Isteni Megváltóról nevezett plébániatemplomban tartotta 1947 novemberében, pontosan 75 éve.

Hagyatékában a szatmári püspök, Scheffler János levele mellett megtalálható a Márton Áron püspök úrtól, valamint az akkori tartományfőnökétől, Boros Fortunát OFM atyától kapott köszöntés(e) az 500. népmissziót megtartó alkalomból. Az alábbiakban a szóban forgó levelek kerülnek közlésre, amelyek az Erdélyi Ferences Gyűjtőlevéltárban, Lukács Mansvét atya hagyatékában találhatóak. Mindhárom előljáró méltatja a lelkek mentéséért végzett fáradhatatlan buzgóságát, további szolgálatára, életére pedig a Fölséges Isten dicsőségét kívánják.

A levelek az eredeti formában olvashatóak, beleértve a korabeli helyesírás használatot.

Közölt dokumentum

Erdélyi Ferencesek Útja – A Rendtartomány Hivatalos Köz-
lönye: Hírek a Provinciából (1930/1–3.), (1931/1.), (1932/1–2–3.),
(1932/4–5–6.).

D. a J. Kr.!

3062-1947

Kedves Mansvét Atya!

P. Vitéz Berardtól értesültem arról, hogy a nagykárolyi isteni Megváltóról nevezett plébánián ez év novemberében 500-ik misszióját tartotta. Mint szám is nagy egy pap életében 500 missziót vezetni, annak minden örömeivel, fáradságával. Annál nagyobb jelentőségű azonban az 500 misszió eredménye: a halhatatlan lelkek számára megerősítés, megtisztulás, felemelkedés, új életkezdések lehetősége és kimondhatatlan sok kegyelem forrása. Ugy érzem, különös kötelességem ez alkalommal a missziós Atya munkájáról megemlékezni, hiszen ezen 500 misszió nagyobb része a Gondviselés által reámbízott egyházmegyében élő hívek lelki javára történt.

Felhasználom ezt a jelentős alkalmat, hogy kedves Mansvét Atyának köszönetemet kifejezzem magam, papjaim és híveim nevében az áldozatos munkáért, a sok fáradságért, amelyet a missziók jó sikerének érdekében évtizedeken át lelkesedéssel vállalt az igehirdetés szolgálatában Isten országának terjesztése és megerősítése érdekében. Áldja meg a mindenható Isten további életében jó egészséggel, törhetetlen munkabírással,

hogy még sok mély szántást végezhesen Isten nagyobb dicsőségére, az emberek igazi békessége és népünk hitének és erkölcsi életének előmozdítására.

A kedves alkalommal tisztelettel és szeretettel küldöm
F ő p á s z t o r i á l d á s o m a t,

Tisztelendő
P. LUKÁCS MANSVÉT OFM.
Atyának
LAZAREA-SZÁRHEGY

Gyulafehérvár,
1947. december 1.-én
+ Márton Áron
püspök

SCHEFFLER JÁNOS

ISTEN IRGALMÁBÓL ÉS AZ APOSTOLI SZENTSZÉK
KEGYESSÉGÉBŐL
SZATMÁRI PÜSPÖK
A HITTUDOMÁNYOK ÉS AZ EGYHÁZJOG TUDORA
AZ OLVASÓKNAK ÜDVÖT AZ ÚRBAN!

1350-1947. sz.

NAGYONTISZTELENDŐ MISSZIÓS ATYA!

A Naphimnusz Dalnokának hűséges fia krisztusi szellemben lankadatlan alázatossággal szolgálja a mennyei Atyát, és bármennyit is tett az Ő dicsőségére, mindvégig haszontalan szolgának tartja magát. Mégis, el kell viselnie azt az egyházi hagyományoktól is megszentelt szokást, hogy az Isten országának dolgos munkásait évfordulók vagy pedig kiteljesedett kerek számok elérése alkalmával nyáj és pásztor egyaránt őszinte örömmel ünnepli.

Az Egyház sorsát irányító Szentlélek Isten úgy adta, hogy NAGYTISZTELENDŐSÉGED egy sok áldással kísért hosszú népmissziós tevékenység után épp a mi egyházmegyénkben végzi az ö t s z á z a d i k nagy lélekszántást.

Azért mint a szatmári egyházmegyének főpásztora ez alkalomból ünnepi örömmel fejezem ki, magam és híveim nevében, gratulációimat s további munkájára főpásztori áldásomat adom. Kivánom szivből, hogy még hosszú, buzgó missziós munkája a Fölséges Istennek nagy dicsőségére, sok léleknek örök üdvösségére és saját mennyei érdemeinek gyarapodására szolgáljon.

Imádságban ajánlottan vagyok Szatmárnémeti, Üdvösségünknek 1947-ik esztendejében, Árpádházi Szent Erzsébet ünnepén Krisztusban szeretettel

Nagyontisztelendő
P. LUKÁCS MANSZVÉT O.F.M.
Missziós atya, tartományi Őr,
hitszónok, gyóntató
III. rendi tartományi igazgatónak
– Nagykároly

Scheffler János
szatmári püspök
nagyvárad
apostoli kormányzó

Minister Provincialis O.F.M.
Provinciae S. Stephani Reg.
in Transsylvania
Kolozsvár
Ferencrendiek utcája 2.

1947. nov. 26, Medgyes

No. 1710.

Főtisztelendő Kusztoz Atya!
Kedves P. Mánszvét!

Nagyon ritka eset egy rendtartomány életében, hogy akár maga a rendtartomány, akár pedig annak valamelyik tagja azzal dicsekedhetne, hogy elérte népmisszióinak tartásában a félelmet.

A rend nagy népmisszionáriusának emlékünnepén, Porto Maurizio Szent Lénárt ünnepén, köszönhetem Főtisztelendőségedet a rendtartomány nevében az ötszáz megtartott misszióiért. Az Isten fizesse meg! Ennél szebbet, nagyobb, tartalmasabbat mondani nem tudok.

Nagyon jól tudom azt, hogy rendünkben ami az egyénnek tisztelet, az a rendnek dicsőség s azért kötelességem nemcsak a lelkekért elvégzett munkának, fáradságának megköszönése, hanem hálát kell adnunk a jó Istennek azért is, hogy erre a szép munkára rendtartományunknak egy tagját érdemesítette erre a jó Isten Főtisztelendőséged személyében. Ezért legyen mindenkor Istennek dicsőség, embernek békesség ebben az életben is.

Erős hitem, hogy nemcsak a rendtartomány megbecsülése kíséri heroikus munkáját, hanem a felszántott lelkekben elszórt mag is igen sokszor megtermette jó gyümölcsét és ezért igen sokan hálásak és igen sok hálás léleknek mindennapi megemlékezése kíséri a Mindenható trónja elé. Azt hiszem minden emberi dicséretnél ez fog a legtöbbet érni, ha elkövetkezik a számadás nagy napja.

A rendtartomány nevében fogadja üdvözetemet és hálás köszönetemet, testvére:

fr. Boros Fortunát
Minister Provincialis

– Recenzió –